

Anything which is ready to be sprinkled; is considered as if it had been sprinkled **כל העומד ליזרק כזרוק דמי –**

OVERVIEW

The גמרא explained that the לחמי תודה (and cannot be redeemed) because the blood spilled before the זריקה. And even ראב"ש who maintains that both מתירים (the זריקה and the שחיטה) are required to be מקדש the לחם, nevertheless the לחמי תודה are מקודש (even though לא נזרק הדם), for כל העומד לזרוק כזרוק דמי, and it is considered as if the דם was נזרק and the לחמים are קדוש; however they cannot be eaten since the דם was not נזרק and they cannot be redeemed. כל העומד will clarify the rule of כל העומד לזרוק כזרוק דמי.

asks: תוספות

ואם תאמר זרק דמן שלא לשמן נימא נמי כזרוק דמי –

And if you will say; Let us say that (even) when he sprinkled the blood of the it should also be considered as if he sprinkled it properly, since it was עומד לזרוק it should be דמי כזרוק דמי -

ואמאי קאמר רבי אלעזר בן רבי שמעון דאינו קדוש –

So why does ראב"ש maintain that if לשמן זרק דמן שלא לשמן it is not קדוש? If he maintains that כל העומד לזרוק כזרוק דמי then immediately after the שחיטה, the דם of the כבשים was עומד לזרוק, so it is דמי כזרוק and the שתי הלחם should be קדוש. The fact that later he was זורק כל the דם should not be able to remove the קדושה that the שתי הלחם received from the כל העומד since קדוש is לחם (where we say the דם נשפך הדם). What is the difference between (where we say that לא קדש הלחם and we do not say וכו') (וכו')?

answers: תוספות

ויש לומר כיון שעקרן מלשמן גרע מנשפך הדם –

And one can say; since he extricated it from לשמה by actually sprinkling it שלא לשמה, this act makes it worse than the case where the blood spilled -

ואיגליא מלתא דלא הוי כזרוק בשעת קבלה¹ –

Therefore the truth was revealed retroactively that it was not considered כזרוק at the time the blood was received in the vessel.

¹ When no act is taken to challenge the זריקה (as in the case of נשפך הדם; where it spilled accidentally) then we maintain כל העומד וכו'; however when action was taken overtly to nullify the זריקה (as in the case where דם שלא וכו') then this act abolishes the rule of כל העומד וכו'. See: 'Thinking it over'.

asks: תוספות

וקשה דבפרק המנחות והנסכים (מנחות קב,א) אמר פיגל² בזריקה –

And there is a difficulty with the previous answer; for in פרק המנחות והנסכים the **בשר** **is** **states; if the כהן was מפגל by the זריקה rendering the פסול, nevertheless the** **הקרבת** **-**

מטמא טומאת אוכלים לרבי שמעון³ משום דכל העומד ליזרוק כזרוק דמי –
כל העומד is according to ר"ש on account of his ruling that **אוכלין** **is** **considered as if the דם was נזרק properly and the בשר is considered** **אוכלין** **and is מטמא טומאת אוכלים**. The question is we have previously said that when there is a deliberate act of פסול such as זרק דמו שלא לשמן it removes the כזרוק דמי, then here too there was an act of מפגל – כזרוק דמי, this should also remove the בזריקה –

rejects a possible distinction: תוספות

ודוחק לחלק⁴ בין פיגול לשלא לשמו –

And it is difficult to distinguish between פיגול and שלא לשמו. There is no logic to say that if it was (merely!) מפגל then the כזרוק דמי is effective, however if it was שלא לשמן then it cancels the כזרוק דמי. There is seemingly no difference between פיגול and שלא לשמן.

answers: תוספות

ויש לומר דלגביה גופיה דזבח חשיב כזרוק אף על גב דפיגל בזריקה –

And one can say; that concerning the body of the sacrifice (the meat of the **הקרבת) it is considered כזרוק despite the fact that he was מפגל בזריקה -**

אבל לגבי דברים המתקדשים עם הזבח כגון לחם –

However concerning items that are sanctified with the sacrifice such as the **bread, which are not part of the actual sacrifice, it those instances -**

לא חשיב כזרוק כשנעשה הזריקה שלא בהכשר⁵:

It is not considered כזרוק when the actual זריקה was performed improperly.

SUMMARY

Concerning the קרבן itself we always maintain כזרוק דמי even if a (לחמים) such as the זריקה פסולה it is כזרוק only if no פסולה occurred.

² The פסול is קרבן thought to eat the חוץ לזמנו (חוץ למקומו) during the זריקה process. This is called פיגול. The אסור בהנאה and the meat is.

³ טמא maintains (מנחות קא,א and תוספתא דעוקצין פ"ג ה,ז) that any food which is אסור בהנאה cannot become טמא.

⁴ See עד where he differentiates between זריקה (where it changes it to a different קרבן) and therefore it is not כזרוק דמי (כזרוק דמי) and פיגול (where seemingly it is still the same קרבן but he plans to eat it לזמנו חוץ; and therefore it is considered כזרוק). However our תוספות rejects this difference.

⁵ See the various commentaries who attempt to explain this distinction; ברכת אברהם, דבר שמואל, מלא הרועים.

THINKING IT OVER

Why is it that by זרק דמן שלא לשמן, there תוספות claims that it was not קבלה בשעת קבלה; however by נשפך הדם we do not say this that it was not קבלה בשעת קבלה but rather that it is כזרוק דמי?⁶

⁶ See ח"ב מ"ת and ברכת אברהם.